

پیشگفتار

پیشگفتار

مسائل زیست محیطی با ابعاد گسترده منفک از مجموعه برنامه های تولیدی و خدماتی که نهایتاً بایستی در خدمت رشد و توسعه و بهبود کیفیت زندگی انسان قرار گیرد، نمی باشد. با در نظر گرفتن وضعیت کانونهای جمعیتی و شکل گیری ناموزون صنایع و مراکز تولیدی که شتاب آن بعد از انقلاب اسلامی بعلت تک بعدی نگری عده ای از تولید کنندگان در جهت بهره کشی از طبیعت و نیاندیشیدن به پی آمدهای ناگوار در سطح استان و همچنین عدم توجه به ظوابط تدوینی از طرف سازمان در بهره گیری از منابع طبیعی فزونی یافته است. لذا مسائل زیست محیطی تحت الشعاع تولید قرار گرفته و بی اعتنایی به قوانین و مقررات که در جهت استفاده معقول از سرزمین تدوین گردیده حالت عام پیدا نموده است در صورتیکه سلامتی زیست برای تمامی موجودات زنده متضمن بقا تعادلهاست که بر هم زدن آن ضمانت دوام زندگی را تضعیف می کند و گاهی گونه ای را که از قابلیت های کمتری در جهت تطابق با وضع جدید برخوردار است رو به نابودی می کشاند که در اینصورت گونه جانوری و گیاهی که حامل اطلاعات ژنتیکی هزاران و یا شاید میلیونها سال پیش ناخواسته ازدست رفته و از تنوع طبیعی که در دوام بقای سایر گونه ها اثر مستقیم دارد کاسته می شود. از طرفی بصورت جدی بایستی توجه داشت که در خلقت هر کدام از موجودات حکمتی نهفته است که ناپدید شدن هر گونه بر آسیب پذیری سایر گونه ها در بلند مدت می افزاید و نقش مؤثری در بهم خوردن تعادل حیات بازی می کند. در این بین بشر بعنوان اشرف مخلوقات نقش کلیدی را در شناسایی فرآیندهای تعادلی و مراقبت از آنها داراست و در این زمینه از بیشترین قابلیت ها برخوردار است. اصل پنجاهم قانون اساسی که از افتخارات جمهوری اسلامی می باشد نیز دقیقاً در این راستا تدوین گردیده است. این اصل رعایت ضوابط و استانداردهای زیست محیطی را در تحقق هر فعالیتی ضروری می داند، با این اعتقاد که تنها در چنین صورتی امکان استفاده از هر گونه آلودگی و تخریب برای بهره مندی نسلهای آینده مصون خواهد ماند چرا که در موارد بی اعتنایی این منابع در درازمدت نقش اساسی خود را بسیار دشوار خواهد بود. از اینرو در حال حاضر با بحرانهای زیست محیطی موضعی در گوشه کنار شهرستان مواجه هستیم که از آن جمله عدم بهره گیری از سیستم تصفیه فاضلابهای مناطق مسکونی و عدم بازیافت آخلهای صنعتی و حیوانی و انسانی و عدم دفع درست زباله شهرستان، پرندگان وحشی در حاشیه دریاچه ارومیه، تخریب مراتع در اثر چرای مفرد، عدم کنترل در تعادل بین دام و مرتع و عدم رعایت چرا و چرای زودرس بخصوص در مراتع بیلاقی، تخریب زیستگاههای عمده حیات وحش، شکار بی رویه حیوانات در سطح شهرستان، استفاده از سموم پایدار در مبارزه با آفات نباتی، به مخاطره افتادن زیستگاههای پرندگان آبی و کنارآبی و آبزیان موجود در اثر نفوذ زه آبهای زمینهای زراعی حاوی کودوسم به رودخانه ها، آلوده شدن آبهای جاری به پسابهای صنعتی و شهری. خاک شویی در اثر از بین رفتن پوشش گیاهی، نقش مخرب دامداری های متحرک و کم بازده در مراتع طبیعی و مراتع را می توان نام برد.